

1

РЕШЕЊЕ

Среског Суда за град Београд - надлежног

по маси

пок. Макса А. Демајо бив. трг. заступ. из Београда.

Решио Судија:
Миодраг Н. Чолаковић.

Деловођа-суд. приправ.
Оливера М. Пачић.

распоред наслеђа.

ИДБ

Из аката масе види се: да је пок. Макс А. Демајо, бив. трг. заступ. из Београда, према протоколу о подношају извештаја о смрти приложеном у акту бр. 128.536/32 и изводу из књига за уписивање умрлих Црквено-школске јеврејске општине у Београду стр. књ. 126 тек. бр. 38 приложеном у акту бр. 106.512/32 умро у Београду на дан 4. септембра 1932 год., да је према истом протоколу о подношају извештаја о смрти, изводу из матице венчаних израелске богоштоване општине у Земуну бр. 66/32 св. IV-в. бр. 15 стр. 16 изводу из књига за уписивање рођених Црквено-школске јеврејске општине у Београду стр. књ. 70 тек. бр. 27. стр. књ. 112 тек. бр. 90 и стр. књ. 16 тек. бр. 44 и уверењу Општине града Београда сп. бр. 27.869 од 22. септембра 1932. год., приложеном у акту бр. 106.512/32 пок. Макс у времену смрти од сродника оставио: удову Рашелу, пунолетне кћери из I брака Мерјам-Мери М. Леви и Ирену-Јелену А. Леви и пунолетног сина из II брака Мајира-Мирка.

Да је према списку пописа општинске власти приложеном у акту бр. 128.536/32 пок. Макс од имовине оставио:

I у непокретном имању.

1) један плац у ул. Маршала Пилсудског бр. 24 у Београду; у површини 536.25 м² на коме постоји једна зграда од тврдог материјала, зидана пре рата, која се састоји из приземља, три спрата и мансарде а која садржи: 12 станова од којих су осам од по 3 собе са припадностима а четири стана од по четири собе са припадностима, а по тапији потврђеној Првостепеним Судом за варош Београд бр. 3617 од 20. I. 1923. год., која гласи на

./.

ИДБ-1064-Р.21

/.

име Макса А. Демајо, трг. из Београда. Како је пок. Макс умро то се у попис узима цело ово имање као његова својина, и процењује се обзиром на моменат смрти пок. Макса, - 4. септембар 1932. год. да вреди дин. 1,100.000.

2) Један плац у улици Маршала Пилсудског бр. 26 у Београду, у површини 274.61 м² на коме постоји једна зграда зидана после рата, од тврдог материјала, која се састоји из приземља и три спрата, а које садржи: 16 соба са осталим припадностима, а по тапији потврђеној Првостепеним Судом за варош Београд Бр. 15.935 од 30. марта 1927. год. која гласи на име Макса А. Демаја, трг. агента из Београда.

Како је пок. Макс умро то се у попис узима цело ово имање као његова својина, и процењује се, обзиром на моменат смрти - 4. септембар 1932. год. да вреди дин. 700.000.

II у хартијама од вредности:

3) двадесет комада акција Народне Банке, које гласе на име Макса Демајо, са купоном бр. 6 за 1932 год. у номинали по комаду дин. 3000 а по курсу дин. 4000.- што укупно чини по курсној вредности дин. 80.000.

4) један лоз Српског друштва Црвеног Крста сер. ~~7091~~ 7091 бр. 89 по комаду дин. 20.- свега динара 20.

5) двадесет пет комада акција Колонијалне Банке у Београду, које гласе на доносиоца са купоном бр. 21 за 1932. год. по комаду у номинали дин. 100, што укупно износи дин. 2.500 свега дин. 2.500.-

6) две стотине двадесет ^{Канџа} акција Земаљске Банке у Београду које гласе на доносиоца, а које су изгубиле своју вредност услед тихе ликвидације ове банке.

7) пет акција Балканске Кредитне Банке у Београду које гласе на доносиоца, а које су изгубиле своју вредност ликвидацијом ове банке.

III у готовом новцу:

8) једну уложну књижицу Опште Трговачке Банке у Београду бр. 504 кв. III, стр. XII, која гласи на име Макса Демаја из Београда, а по којој је дат улог на штедњу у износу од дин.

./.

44.882 свега 44.882.дин.

9) према извештају Англо-Прашке Кредитне Банке, у Београду, постоји текући рачун на име Макса Демајо чија актива износи дин.65.370 свега дин.65.370.

10) према извештају Југославенске Удружене Банке, у Београду, постоји текући рачун на име Макса Демајо, чија актива износи дин.5000, свега 5000.дин.

11) једна уложна књижица Трговачког Фонда бр.297, која гласи на Макса Демајо, по којој је уложено на име гарантног фонда дин.13.043. за пензију- вечиту ренту.

Сва горе наведена заоставштина процењена је од општинске власти^и од пореске Управе за град Београд у акту бр. 102.084 од 15.XI.1932.год.- да вреди 1,997.772 дин. (један милион девет стотина деведесет седам хиљада седам стотина седам-десет два) *да* је пок.Макс оставио писмени тестаменат, написан његовом руком а обзнаен код овога Суда на протоколу бр.106.577 од 26.септембра 1932.год. а који тестаменат гласи:

Т е с т а м е н а т

Целог живота радио сам трудећи се да свагда будем исправан и савестан. Захваљујући таквом раду стекао сам извесну имовину којом за случај моје смрти чиним следећи распоред:

Моје се ^{и.п.овица} ~~имање~~ састоји из следећег:

- 1) непокретног имања у Београду у ул.Маршала Пилсудског бр.24 које је без икаквог терета,
- 2) непокретног имања у Београду у ул.Маршала Пилсудског бр.26 такође без икаквог терета,
- 3) разних хартија од вредности, чији је списак изложен у књижици која је придодата тим хартијама,
- 4) готовине уложене код Југославенске Удружене Банке
- 5) у разним меницама по којима имам извесна потраживања а које се налазе код куће у мојој приватној каси,
- 6) у праву на учешће у чистој добити у висини од 30% у агентурско-комисионој радњи под фирмом Демајо и Комп. коју сам основао 23.априла 1894 год. а и сада још водим под истом фирмом протоколисаном понова у новембру 1923.год.

./.

ИОБ-1064-К.21

Покућанство - накит су својина моје жене Рашеле.

Признајући ту чињеницу и овим путем наређујем да се те ствари не уносе у моју заоставштину, већ да се оставе на слободно располагање мојој жени Рашели као њена својина. Мојој жени Рашели изјављујем своју захвалност на оданости и верној љубави којом је истрајала крај мене у нашем браку пружајући ми и у тешким часовима мога живота снагу и утехе и зарађујући самном свесрдно да одржим свој дом и изведемо децу на пут.

За наследнике моје целокупне имовине одређујем мога сина Мирка (Мајера) и моје кћери Мери (Мирјам) удату за Мишу Д. Леви и Ирену (Хелена) А. Леви, удову и то на следећи начин:

Сину Мирку остављам у наслеђе оба непокретна имања у ул. Маршала Пилсудског бр. 24-26 поменута напред под бр. 1 и 2 с тим да од целокупног чистог прихода од ових имања, који остане по одбитку свих трошкова, припадне мојој жени, а његовој матери Рашели доживотно 50% (педесет) а других 50% (педесет) тога прихода да припадне Мирку. По смрти моје жене Рашеле целокупни приход од ових имања да припадне Мирку на слободно располагање. Док је Рашела жива, нека она са мојим сином Мирком управља овим имањима и сама прикупља свој део прихода по исплати трошкова. Мирку остављам у наслеђе и мој сат са ланцем, брилијантску иглу и бисерна дугмета.

Мојим кћерима Мери и Ирени остављам у наслеђе своје хартије од вредности на равне делове.

Од готовине уложене код Банке као и оне, која се добије наплатом мојих потраживања, да се претходно изда мојим кћерима Мери и Ирени свакој по онолико колико буде потребно да им се намири вредност од 500.000. (пет стотина хиљада) динара рачунајући у ту суму и вредност остављених им хартија од вредности по берзанском курсу на дан моје смрти. Дакле, да им се изда онолико колико буде ^{неопходно} потребно преко те вредности хартије од вредности до 500.000 (пет стотина хиљада) динара. Ако готовина, хартије од вредности и потраживања не буду довољна да се састави свакој по 500.000. дин., има мањак да допуни син Мирко.

Од целокупне остале готовине ако би се затекло

има процентуелно да се исплате следећи легати које остављам и то:

1) Добротворном друштву "Потпора" из Београда 5000 (пет хиљада) дин., која сума да се дода фонду, који сам код тога друштва основао већ раније под именом "Мајети";

2) Јеврејском женском друштву из Београда десет хиљада дин., да се та сума придода фонду који сам образовао раније под именом моје рано умрле кћери "Жени";

3) Дому старица и стараца мојсијеваца из Београда дин. пет хиљада.;

4) Српско Јеврејском певачком друштву из Београда дин. - 5000 (пет хиљада);

5) Друштву Црвеног Крста у Београду дин. пет хиљада;

6) Удружену трговачких агената и комисионера у Београду пет хиљада динара;

7) Мерики, кћери мога брата Леона Демајо из Загреба дин. - десет хиљада;

8) Ели, кћери мога пок. брата Исака Демајо, бив. из Београда дин. десет хиљада;

Сав остатак готовине који заостане по исплати напред означених легата да се подели на равне делове мојим унуцима.

Приход од агентурске радње о којој је реч напред под 6/ за текућу годину моје смрти која ми припадне нека се употреби за трошкове моје сахране и надгробног споменика. У колико то не би било довољно, нека се потребна разлика употреби из готовине која заостане а ако ~~што~~ претекне нека се то исплати мојој уници Ели, кћери моје кћерке Мери М. Леви.

У агентурској радњи моје место заузима мој син Мирко. Ако ма из којих разлога он не би хтео ући у радњу онда има се састати арбитражни Суд од лица г. г. Леон де Леон, Dr. Леон Којен и Раф. Финц, адв., који ће споразумно са осталим члановима односно ортацима фирме агентурске радње демајо и Комп., одредити која сума има се одредити за одступницу узимајући у обзир не само мој процентуални део учешћа но и све остале заслуге моје за моју

фирму и радњу. Сума која би се одредила има се поделити у три равна дела између мога сина Мирка и моје кћери Мери и Ирене по једну трећину. Ако моја кћи Ирина умре пре мене, онда нека све што сам јој овим тестаментом ~~наменио~~ наменио остане у целини и нека се чува до пунолетства њеног сина Мише. Као чувара одређујем г. Самуила (Мила) Демајо а заменика Леона де Леона. Ако син Иринин-Миша, доживи пунолетство нека му се преда све на слободно располагање. А ако он не доживи пунолетство, онда нека се све што је овим тестаментом одређено Ирени преда на равне делове мојој деци Мери и Мирку.

Овај сам тестаменат написао својеручно при чистој свести по својој слободној вољи и жеља ми је, да се он испуни тачно како је исписан.

Немам ни дуга ни потписа сем код Народне Банке услужан потпис Демајо и Комп. за Dr. Леону Којену на меници дин. сто хиљада 9/4.932. фирма де Мајо и Комп. не дугује ништа по овој меници.

Тестаменат сам написао у Београду 18 јануара (осамнајестог) 1931 год. хиљаду девет стотина тридесет прве године.

18. јануара 1931.г. Макс де Мајо с.р.
у Београду.

Све што се у горњој заоставштини односи на Мишу (Мешулама) син кћери Ирене важи само ако он доживи пунолетство. У противном случају прелази тај део на остале горе споменуте наследнике.

18. јануара 1931. год. Макс де Мајо с.р.
у Београду.

На истом протоколу обзнане тестаamenta бр. 106.577/32 удова Рашела, наследници Ирина, Мери и Мирко изјавили су, да су са тестаментом пок. Макса задовољни и да моле Суд да га за снажан огласи и утврди за наследнике лица у њему означена на начин предвиђен у њему.

Наслеђа су се примили без пописа.

На протоколу бр. 153.398 пуномоћник удове Рашеле и наследника Мирка, Мери и Ирине остао је при саслушању његових властодаваца на протоколу бр. 106.577/32.

./.

Решењем овога Суда бр.153.401 од 18.јануара 1933.

год. оглашен је тестаменат пок. Макса за снажан и за наследнике утврђена су лица у њему означена т.ј. деца пок.Макса син Мирко и кћери Мери и Ирена-Јелена и то Мирко под теретом 50% удовичког уживања удове Рашеле с тим, да плате на име таксе: удова Рашела за уживање дин.18.000, наследник Мирко дин.81.000, наследнице Мери и Ирена свака по 22.500 дин.

По благовремено изјављеним жалбама од стране удове Рашеле и наследника Мирка, Мери и Ирене под бр.25.285/33 31.908/33 и 31909/33 Београдски Апелациони Суд примедбама својим бр.4733 од 21.јуна 1933 год. поништио је предње решење овог Суда са разлога: јер је у см.Чл.9 неспор.правила потребно да тај Суд узме у оцену и наводе истакнуте у жалбама као и приложене јој нове доказе, па тек потом своју одлуку по закону донесе.

РАЗЛОГ СУДА.

Поступајући по примедбама Београдског Апелационог Суда као обавезним за овај Суд- § 320 г.с.п. и по поновном размотрењу аката масе и оцени поднетих доказа Суд је нашао: да је протоколом о подношају извештаја о смрти, изводом из књиге за уписивање умрлих Црквено школске јеврејске општине у Београду, венчаницом, крштеницама, уверењем општинске власти, ^{СПИСКОМ} ~~КНИЖИ~~ пописа, извештајем Пореске Управе за град Београд протоколом ~~обзнане~~ тестамената и протоколима саслушања као јавним писменим исправама - §§ 187 и 188 г.с.п. доказано: да је пок. Макс А.Демајо, бив.трг.заступ. из Београда умро у Београду на дан 4.септембра 1932 год. оставивши од најближих сродника удову Рашелу, пунолетне кћери из I брака Мирјам-Мери М.Леви и Ирену-Јелену А.Леви и пунолетног сина из брака са удовом Рашелом-Мајира-Мирка; да је од имовине оставио непокретност и покретност ближе описане у реферату овога решења у вредности по процени 1,997.772 дин., са којом је имовином учинио распоред својеручно написаним тестаментом, који је обзнањен код овога Суда на протоколу бр.106.577 од 26.септембра 1932.год. а цитиран у реферату овога решења.

./.

ИДБ-1064-к.21

Пошто цитиран тестамент пок.Макса испуњава све законске услове писменог тестаментата - а заинтересована лица и то удова Рашела, пунолетни наследници Мирко, Мери и Ирена, на саслушању код овога Суда изјавили су, да су са тестаментом задовољни и да пристају да се исти огласи за снажан - то се питање наслеђа напред изложене пописане имовине пок.Макса има расправити онако како је у тестаменту наређено - § 483 г.з.

Према томе, овим се решењем имају огласити за наследнике и то 1) непокретног имава у ул.Маршала Пилсудског бр.24-26 пунолетни син пок. Макса- Мирко под теретом 50% удовичког уживања удове Рашеле до вене смрти - § 412 г.з. с тим, да од наслеђеног имава наследник Мирко допуни сестрама Мери и Ирени онолико колико је потребно да оне добију свака по 500.000.дин., из покојникове заоставштине.

2) пописаних хартија од вредности ближе описане у тач.3, 4,5,6 и 7 реферата овог решења, готовине описане такође у реферату овог решења под тач.8,9,10 и 11- пунолетне кћери пок.Макса Мери-Мирјам жена Мише Д.Леви, овд., и Ирена-Јелена А.Леви, удова овд., на равне делове, тако да свака од њих добије вредност од 500.000.дин., урачунајући хартије од вредности по берзанском курсу на дан смрти пок. Макса, с тим да мањак до суме од 500.000.дин., има да допуни наследник Мирко.

Сви наследници дужни су да плате појављене и доказане дугове покојникове и то како наслеђеном тако и сопственом имовином, јер су се наслеђа примили без пописа - §§ 484,485 и 488 гр.зак.

Што се тиче легата по тестаменту наследници пак ослобођавају се дужности да их плате, јер се види да од пописане имовине по измирењу делова Ирене и Мери није шта претекло од готовине, а пок. Макс је у тестаменту наредио да те легате исплате ^{тек} ако нешто од готовине остане по измирењу наследница Ирене и Мери - §§ 449 и 469 г.з. Удова Рашела одговорна је за таксу за удовичко уживање која такса износи рачунајући по 6% на вредност ужитка у 900.000 т.ј. 1/2 наслеђеног дела наследника Мирка а с обзиром на вене године старости -53 год. дин.18.000. тар.бр.

23 табл. тек. бр. 3 кол. 10 у в. Чл. 25 тач. 1 под б. Закона о таксама

Суд је ценио наводе удове Рашеле у жалби да јој таксу треба одмерити према вредности имовине, коју добија на уживање, а то је 400.000. дин., па је нашао да овај приговор не стоји, јер удова Рашела овим решењем добија на уживање половину непокретности у ул. Маршала Пилсудског бр: 24 и бр: 26 која ^{имате} има у вредности 900.000 дин. Тиме, што наследник Мирко, који те непокретности наслеђује има да надокнади својим сестрама Мери и Ирени тако да она свака наследи по 500.000 дин.- ниуколко не утиче на право удове Рашеле да половину тих непокретности ужива, јер та обавеза накнаде Мери и Ирени пада на наследника Мирка, а не на удову Рашелу и у толико ће се од Мирковог дела одбити вредност приликом обрачуна таксе. Исто тако сви наследници дужни су да плате наследну таксу на вредност коју наслеђују по тестаменту и то у износу:

наследник Мирко рачунајући по 5.50% на 1.010.815. дин а по одбитку таксе у 18.000. дин., коју удова Рашела плаћа за удовички ужитак којим је оптерећен његов наследни део, дин.- 37.599.50 дин.- тар. бр. 23 табл. тек. бр. 1 кол. 10 Зак. о таксама а наследнице Мери и Ирена рачунајући такође по 4,50% на по 500.000 дин., колико свака наслеђује- по 22.500 дин. (двадесет две хиљаде пет стотина) Тар. бр. 23 табл. тек. бр. 1 кол. 9 Зак. о таксама. Сви наследници одговорни су за судску и папирну таксу у износу по таксеном рачуну- тар. бр. 133 Зак. о таксама. Ове таксе, удова Рашела и наследник Мирко, Мери и Ирена дужни су да плате у року од 30 дана по извршности овога решења, у противном наплата истих извршиће се егзекутивним путем у смислу Чл. 28. Зак. о таксама. Поред тога сви наследници да плате општинску таксу по Т. Бр. 376 Зак. о таксама. По извршности овога решења и наплати наследне, судске и папирне таксе државне и општинске, наслеђена имовина има се предати наследницима Мери и Ирени на слободно руковање и располагање као пунолетним а наследнику Мирку кад измири наследнице Мери и Ирену у њиховим деловима и кад престане право уживања удове Рашеле- чл. 116 неспор. правила.

Са свега изложеног и § 5 Зак. о установљењу Среских

и Окружних Судова, прав. о поступку у неспорним делима §§ 303-306 г.с.п. и Зак. о таксама, - Срески Суд за град Београд

Р Е Ш А В А

Да се тестаменат пок. Макса А. Демаја, бив. трг. заступ. из Београда писан и потписан руком пок. Макса 18. јануара 1931. год., обзнавен код овога Суда на протоколу бр. 106.577 од 26. септембра 1932. год., а цитиран у реферату овога решења огласи за снажан и по њему за наследнике пописане имовине огласе деца пок. Макса и то:

1) Син Мирко - Мајир М. Демајо пописаног непокретног имања у Београду у ул. Маршала Пилсудског бр. 24 и 26 описаног у тач. 1 и 2 реферата овога решења под теретом 50% удовичког уживања удове Рашеле до њене смрти с тим, да удова Рашела прикупља сама свој део прихода по претходној исплати свих трошкова а наследник Мирко других 50% а по смрти удове Рашеле наследник Мирко уживаће цео приход.

2) кћери Мирјам-Мери жена Мише Д. Леви и Ирена-Јелена А. Леви, удова на равне делове свих пописаних хартија од вредности, описаних у реферату овога решења у тач. 3, 4, 5, 6 и 7 као и готовине описане у реферату овога решења у тач. 8, 9, 10 и 11 тако, да свака добије вредност од 500.000 дин., рачунајући хартије од вредности по берзанском курсу на дан смрти пок. Макса с тим, да мањак до суме од 500.000 дин., има да допуни наследник Мирко.

Сви наследници дужни су да плате појављене и доказане дугове пок. Макса, за које су одговорни како наслеђеном тако и сопственом имовином будући да су се наслеђа примили без пописа. Удова Рашела да плати таксу за удовичко уживање у дин. 18.000.- динара (осамнајест хиљада) а наследници Мирко, Мирјам-Мери и Ирена-Јелена наследну таксу на наслеђену вредност у износу и то:

наследник Мирко 37.599,50 дин., (тридесет и седам хиљада пет стотина деведесет девет динара и 50/100) наследнице Мирјам-Мери и Ирена-Јелена свака по 22.500 дин. (двадесет две хиљаде пет стотина динара).

./.

Сви наследници да плате судску и папирну таксу по таксеном рачуну као и неплаћену општинску таксу.

Ове таксе, удова Рашела и наследник Мирко, Мирјам-Мери и Ирена-Јелена да плате у року од 30 дана по извршности овога решења, у противном наплата ће се извршити егзекутивним путем заједно са интересом.

По извршности овога решења и наплати наследне, судске и папирне таксе као и неплаћене пописне таксе општини града Београда наслеђена имовина предаће се на слободно руковање и располагање наследницама Мирјам-Мери и Ирени-Јелени, а наследнику Мирку кад измири наследнице Мирјам и Ирену у њиховим деловима и кад престане право удовичког 50% уживања удове Рашеле на 1/2 његовог наследног дела.

Решењем известити:

- 1) Пореску Управу за кварт III Управе града Београда.
- 2) Рафаила Финца адв.овд.пуномоћника удове Рашеле и наследника Мирка.
- 3) Ирену А.Леви- Маршала Пилсудског 24.
- 4) Мери М.Леви- Маршала Пилсудског 24
- 5) Добротворно друштво "Потпора" у Београду
- 6) Јеврејско женско друштво " "
- 7) Дом стараца и старица мојсијеваца " "
- 8) Српско-јеврејско певачко друштво " "
- 9) Друштво Црвеног Крста " "
- 10) Удружене трг.агената и коми " "
- 11) Леона Демаја из Загреба за кћер Мерику
- 12) Елу Демајо у Београду. *на св. таксу матери*

Решено у Српском Суду за град Београд (29) двадесет деветог августа 1933 год. Бр.85.123-Д-457 маса "М"-825 у Београду.

Деловођа-суд.приправник,

ОМТранк

Судија,
М. М. М. М. М.